

РЕШЕНИЕ

№ 2577

гр. София, 20.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.03.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1252** по описа за **2020** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. Г. К. срещу Решение № 307038/19.12.2019 г. по НАХД № 7784/2019 г. по описа на СРС, НО, 10 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-001284/19.02.2019 г., издадено от началник група към ОПП-СДВР, в частта в която на К. на основание чл. 183, ал. 4, т. 7 от ЗДвП за нарушение по чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50 лв. С решението е отменено Наказателно постановление № 19-4332-001284/19.02.2019 г., издадено от началник група към ОПП-СДВР, в частта в която на К. е наложена глоба в размер на 20 лв. на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение по чл. 190, ал. 3 от ЗДвП. В касационната жалба са изложени доводи, че постановеното решение е неправилно, в частта с която е потвърдено частично НП. Моли се то да бъде отменено в тази част, като бъде изцяло отменено издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – СДВР-ОПП – в съдебно заседание не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и

обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 02.01.2019 г. около 17.50 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]А. К. управлявал лек автомобил „Ф. Голф“ с рег. [рег.номер на МПС] . При направена проверка било установено, че водачът управлява МПС, без да е поставил обезопасителен колан, с какъвто автомобилът бил оборудван. След извършена справка, контролните органи установили, че на името на К. се издадени следните електронни фишове: Електронен фиш серия К № 1440240 от 02.12.2016 г., Електронен фиш серия К № 1440268 от 02.12.2016 г.и Електронен фиш серия К № 1445844 от 14.09.2016 г.

Бил съставен АУАН № 001751/02.01.2019 г., който К. отказал да подпише, като това обстоятелство е удостоверено с подписа на свидетеля Й.-Б..

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 19-4332-001284/19.02.2019 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Възражението, че АУАН не е връчен на К., което нарушава правото му на защита е необосновано. Видно от АУАН К. е отказал да го подпише, което е удостоверено с подпис на свидетел, съгласно чл. 43, ал. 2, според който когато нарушителят откаже да подпише акта, това се удостоверява чрез подписа на един свидетел, името и точният адрес на който се отбелязват в акта.

Според чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. В случая, АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и един свидетел, с което е изпълнено изискването на цитираната норма.

Съгласно чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, преди да се произнесе по преписката, наказващият орган проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства. Разследването може да бъде възложено и на други длъжностни лица от същото ведомство. В случая, при издаването на НП не е допуснато нарушение на тази норма. Твърденията на касатора в тази насока за недоказани.

Съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗАНН, когато се установи, че нарушителят е извършил деянието виновно, ако няма основание за прилагането на чл. 28 и 29, наказващият орган издава наказателно постановление, с което налага на нарушителя съответно административно наказание. При издаването на НП е изпълнена и тази разпоредба и не е налице нарушение на същата, както е посочено в касационната жалба.

Касационният състав споделя изцяло изводите на СРС относно констатираното нарушение по чл. 137а, ал. 1 от ЗДВП, според който водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани. Безспорно е установено, че водачът е управлявал МПС без

обезопасителен колан, с който МПС е било оборудвано. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Констатациите в АУАН относно това нарушение не са оборени от К..

Разпоредбата на чл. 183, ал. 4, т. 7 от ЗДвП, наказва се с глоба от 50 лв. водач, който не изпълнява задължението за използване на предпазен колан или носене на каска или превозва пътник, който не изпълнява задължението за използване на предпазен колан или носене на каска. Определената санкция е в законоустановения размер, който е фиксиран точно, поради което не може да бъде намалена.

Касационният състав споделя и изводите на СРС относно констатираното нарушение по чл. 190, ал. 3 от ЗДвП, според който наложеното наказание "глоба" се заплаща в едномесечен срок от влизането в сила на наказателното постановление, електронен фиш или съдебното решение или определение на съда при обжалване. При извършената проверка е установено, че на водача са издадени 3 бр. електронни фишове, които не са платени. На основание тази констатация, е прието, че същият не е изпълнил задължението си по 190, ал. 3 от ЗДвП. Както правилно и приел СРС, за доказване на извършеното нарушение е следвало да бъдат описани всички относими обстоятелства. В съставения АУАН, както и в издаденото НП, не е посочено нито кога електронните фишове са влезли в сила, нито в какъв размер са незаплатените глоби по тях и в какъв срок е следвало да бъдат платени. Предвид формалния характер на нарушението, визирано в чл. 190, ал. 3 от ЗДвП, същото следва да се счита за извършено с изтичането на срока за заплащане на наложените глоби, което в настоящия случай не е доказано от АНО, поради което правилно НП е отменено в тази му част от СРС.

Касационният състав счита, че чл. 28 от ЗАНН е неприложим, тъй като извършеното нарушение, по отношение на което НП следва да бъде потвърдено, не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 307038/19.12.2019 г. по НАХД № 7784/2019 г. по описа на СРС, НО, 10 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.